

[Udenrigsministeren.]

Dele. Det er klart, at hvis der ikke var forskellige Stemninger i Tyskland, modsatte Anskuelse og Interesser, saa vilde Henvendelser fra Danmark og Holland og de baltiske Stater, Sverige og Finland være af forholdsvis ringe Vægt, men det turde dog faa sin Betydning i mangt et Tilfælde, hvor det hele staar ligesom paa Vippen indadtil, at ogsaa Hensyn til Forholdene udadtil bliver lagt i Vægtskaalen. Vi har i en Række Tilfælde optraadt i Fællesskab mere eller mindre samlet, og Resultatet er i hvert Fald blevet, at de afgørende Skridt, der vilde ramme os, ikke er blevet taget. Dertil maa jeg imidlertid føje, at ingen Overtalelser, ingen Foranstaltninger fra andre Magters Side kan hindre, at Nøden i Tyskland ogsaa kommer til at skade Tysklands Naboer, der er vant til at udføre Landbrugsvarer til Tyskland, og dette fuldstændig afgørende Forhold i hele vor Stilling overfor Tyskland, dette, som er stærkere end enhver Art af handelspolitiske Aftaler eller Bestræbelser, giver sig da ogsaa i dette Aar Udtryk i en anselig Tilbagegang for de to Hovedvarer, Landbruget udfører til Tyskland. Hvis vi sammenligner Perioden fra Januar til nu i 1930 og 1931, som jeg gjorde det før for Englands Vedkommende, viser det sig, at vor Smørudførsel til Tyskland er gaaet tilbage fra 33 000 til 24 000 Tons, altsaa med 9 000 Tons, og at Kreaturudførselen, beregnet saaledes, at man omregner Kød mængden i Kreaturer og lægger dette Tal sammen med Kreaturantallet, er gaaet tilbage fra 144 000 til 100 000, altsaa med 44 000 i alt. Det er betydelige Tal, betydelige Tal for os, men det er Tal, der er smaa paa det tyske Marked. Jeg kan for Kreaturudførselens Vedkommende nævne, at det tyske Forbrug af Kreaturer, af Kød i det hele taget, ligger omkring 7 Mill., og det er i Aar vel saadan noget som en halv Snes pCt. lavere end de foregaaende Aar, saa selve Tilbagegangen i den tyske Befolknings Kødforbrug er flere Gange større end Danmarks samlede Udførsel til Tyskland af Kreaturer. Deraf vil man forstaa, at der for Tyskland er Mulighed for en Frigørelse for dansk Indførsel i en Tid, hvor Forbruget paa Grund af Nødstilstanden sættes saaledes ned, som det for Tiden er Tilfældet i Tyskland. Det er da givet, at vi her har staaet overfor en meget stor Vanskelighed for de danske Landbrugsinteresser. Man har bestræbt sig for i nogen Grad at bøde derpaa fra Landbrugsgets Side ved Oparbejdelse af de saakaldte mindre Markeder, og dette vil jo for Øjeblikket sige Holland, Belgien, Frankrig

og Svejts. I 1930 var man allerede naaet til en betydelig større Udførsel til disse Lande, end man havde i tidligere Aar, men i 1931 er den fortsat forøget. Hvis vi tager de 4 Markeder under eet, viser det sig, at i denne første Periode af 1931, som jeg omtalte før, sammenlignet med den tilsvarende Periode i 1930, er Smørudførselen til disse Markeder forøget fra 7 400 til 13 500, altsaa med 6 100; det er omtrent $\frac{2}{3}$ af Tilbagegangen i Udførselen til Tyskland, og for Kreaturerens Vedkommende er Udførselen forøget fra 44 000 Stk. til 86 000 Stk., altsaa med 42 000 Stk., medens Tilbagegangen i Udførselen til Tyskland er saadan noget som 44 000. Det vil med andre Ord sige, at for Kreaturerens Vedkommende har disse 4 Markeder taget den Trediedel af vor tidligere Udførsel til Tyskland, som er tabt for Tysklands Vedkommende. Dette har været muligt af to Grunde. Først og sidst paa Grund af de lave Priser. Det er ikke nogen glædelig Grund for Danmark, men det er den faktiske, den givne Forklaring. Hvis vi ikke havde haft disse lave Priser, vilde noget saadant ikke have været muligt, men man kan jo tilføje, at saa havde det heller ikke været nødvendigt. Givet er det imidlertid, at det er det, der i første Række har muliggjort det. Dernæst maa man understrege dette, at ogsaa i disse Lande er Tilførselen fra Danmark vedblivende ganske beskeden i Forhold til det indenlandske Forbrug. Det gælder ikke blot et stort Land som Frankrig, men det gælder ogsaa baade Holland, Belgien og Svejts, at de fra Danmark tilførte Mængder er saa beskedne, at man maaske paa Forhaand vilde have noget svært ved at forstaa den overordentlige Uro, de alligevel har vakt. Naar de har kunnet gennemføres, hænger det jo sammen med, at det har været i Forbrugernes Interesse i de paagældende Lande; disse er interesserede i at faa gode Varer til rimelige Priser, saaledes som det er muligt for det danske Landbrug at levere dem. Men det har ikke kunnet afbødes, at der er opstaaet megen Uro blandt Landbrugerne i disse Lande. Selv Tilførselen af den forholdsvis beskedne Mængde i Forhold til det, der i Forvejen er paa Markedet, trykker jo Prisen langt mere, end hvad der svarer til selve Mængden i Forhold til den samlede forbrugte Mængde. Landbrugerne i alle disse fire Lande har da ogsaa stadig været i Bevægelse overfor denne mere eller mindre nye eller i hvert Fald stærkt forøgede Tilførsel fra Danmark. Dette har ført til en Række Forhandlinger med disse Lande, hvorom jeg skal sige nogle Ord.